

Lenka Bednářová: Zákonitosti Germánské nové medicíny

written by Vladimír Bartoš | 30. 4. 2023

Zdroj

Publikováno s laskavým svolením autorky Lenky Bednářové

Je-li věda strukturou fakt, teorií a metod shromážděných v momentálně platných textech, pak vědci jsou lidé, kteří se, úspěšně či neúspěšně, snaží tím či oním dílem přispět k této zvláštní struktuře.
Thomas S. Kuhn

Každá pravda si projde třemi stádii. Nejprve se jí vysmívají. Později ji všemožně popírají. A nakonec ji přijímají jako naprosto samozřejmou. Arthur Schopenhauer

Germánská nová medicína (GNM) je první ucelenou zdravotní vědou objasňující vznik, průběh a cestu k vyléčení onemocnění. Jejím autorem je **MUDr. Ryke Geerd Hamer**. GNM je biologický systém, který je univerzálně platný pro člověka, zvířata i rostliny. Tato věda popisuje na bázi přírodovědeckých zákonů „bio-logické“ fungování živých organismů. Nová medicína vysvětluje vznik a vývoj onemocnění na 3 úrovních zároveň: na úrovni duše (psychiky), mozku a orgánů. Tento systém je založen na 5 biologických zákonech, které umožňují sledovat a pochopit průběh onemocnění a vypočítat moment uzdravení.

Možná vás na tomto místě napadají otázky: Jak to, že jsem o ní ještě nikdy neslyšel? Jak to, že s ní běžně nepracují lékaři? A není to jen další z výkřiků do tmy? Než se tedy pustím do popisu zmiňovaných 5 zákonitostí, dovoluji si stručný výklad toho, jak podle **Thomase S. Kuhna** funguje normální věda, co se stane, když se začnou objevovat anomálie, a co znamenají vědecké revoluce. Čtenáři, kteří se chtějí dozvědět rovnou o Nové medicíně, nechť tuto pasáž přeskočí.

Kuhn ve své knize **Struktura vědeckých revolucí** pracuje s pojmem „**paradigma**“. „Paradigmata jsou obecně uznávané vědecké výsledky, které v dané chvíli představují pro společenství odborníků model problémů a model jejich řešení.“ (Kuhn, 1997:10) Jinými slovy je to obecně přijímaný model myšlení, který je považován za vzorový, a který je sdílen většinou vědců v určité historické etapě. Paradigma obsahuje vše, co mají vědci společného (včetně domněnek, předpokladů, představ, konkrétních metod, postojů a hodnocení). Vědecké společenství je pak tvořeno lidmi, kteří sdílejí stejné paradigma.

V úvodu knihy se Kuhn táže, jak je možné, že tak velký myslitel jako Aristoteles měl tak naivně – hloupě „vědění“ o fyzice. Posléze si však

uvědomí, že nelze pohlížet a číst jedno paradigma jazykem paradigmatu druhého. Z tohoto podnětu pak vzniká jeho kniha, která si klade za cíl zasazení se o změnu vnímání a hodnocení všeobecně známých faktů.

„Kdysi obecně přijímané pohledy na přírodu nebyly vcelku o nic méně vědecké, nebo nebyly o nic více výplody lidské subjektivity než ty, které jsou pro nás dnes běžné. Chceme-li tyto staromódní víry nazývat mýty, pak mýty mohou vzniknout na základě stejných metod a mohou se udržovat na základě stejných důvodů, které dnes vedou k vědeckému poznání. Jestliže je však na druhé straně nazveme vědou, pak věda v minulosti zahrnovala i takové součásti a takové druhy víry, které jsou s dnešní vědou naprosto neslučitelné.“ (Kuhn, 1997:16)

Normální věda se vyznačuje předpokladem, že vědecké společenství ví, co je svět zač. Vědci jsou tento předpoklad ochotni bránit i za cenu potlačování důležitých novinek. To proto, že novinky nutně podvracejí to základní, čemu je věda věrna. Odpor ke změnám vyvolávají nové teorie zejména u odborníků, do jejichž oblasti kompetence zasahují. Tento odpor je však na druhou stranu do jisté míry i funkční. Dává totiž jistotu, že se vědci daného paradigmatu nevzdají příliš snadno.

Objevy pak vznikají uvědoměním si nějaké **anomálie** (poznání, že příroda se zachovala jinak, než bylo vědci očekáváno). Anomálie může vyvolat **krizi**, a ta je počátkem **vědecké revoluce**, která následně otřásá tradicí normální vědy. „Každá z revolucí staví společenství před nevyhnutelnou nutnost odmítnout současně uctívanou vědeckou teorii a dát přednost teorii jiné, s onou první neslučitelné.“ (Kuhn, 1997:19) Paradigma je tedy podle Kuhna tím, co zakládá vědeckou činnost, avšak vidění v rámci paradigmatu povoluje vidění věcí jen určitým způsobem.

Příkladem starého paradigmatu je biomedicínský přístup (ten se zaměřuje na nemoc jako na výsledek špatné funkce orgánů či buněk a obsahuje kritéria stavu, které jsou klasifikovány jako nemoc). Příkladem nového paradigmatu je Germánská nová medicína.

Zákonitosti Germánské nové medicíny

Germánská nová medicína je zdravotní věda založená na přírodovědných základech a kritériích, která objevil Dr. med. Mag. theol. Ryke Geerd Hamer v 80. letech 20. století. Podobně jako u fyziky a chemie je pro ni typická dokazatelnost a opakovatelnost na libovolném příkladu, neboť GNM pracující se zákonitostmi (ne s hypotézami a statistikou), odkrývá mechanismus fungování onemocnění. Germánská nová medicína dokazuje propojenost psychiky, mozku a orgánu u člověka (i jiných organizmů). Její oprávněnost ověřila a potvrdila již v roce 1998 slovenská Univerzita v Trnavě.

V nové medicíně tzv. nemoci, jak jsme je doposud chápali, v podstatě vůbec neexistují. Jsou to jen rozumné zvláštní biologické programy přírody, které mají vždy svůj biologický význam, a to jak v případě „běžného onemocnění“, tak i v případě onemocnění rakovinou. V principu jde u obou typů onemocnění o totéž (dočtete se dále).

Germánská nová medicína nenahrazuje život zachraňující lékařské zásahy, případně chemickou léčbu na zmírnění následků a průvodních znaků onemocnění, ale její znalostí se může jedinec těmto situacím vyhnout. Symptomy se stávají smysluplnými, čímž Nová medicína vytrhává lidi z pozice bezmocných pacientů – obětí, které nedokáží usměrňovat své životní pochody.

5 přírodních biologických zákonů

1. **zákon Železný zákon rakoviny: Emocionálně-duševní konflikt je spouštěčem onemocnění.**
2. **zákon Zákonitost dvoufázovosti onemocnění: Každá nemoc je složena ze dvou částí (jestliže dojde k vyřešení spouštěcího konfliktu).**
3. **zákon Ontogeneticky závislý systém rozumných biologických zvláštních programů rakoviny a rakovinových ekvivalentů.**
4. **zákon Ontogeneticky závislý systém mikrobů.**
5. **zákon Kvintesence: Zákon o porozumění každého tzv. onemocnění jako součásti historicky vývojově pochopitelných rozumných zvláštních programů přírody.**

Pět zákonů Germánské nové medicíny se nevztahuje na následující případy: úrazy, zlomeniny, porušení embrya, mechanické poškození a zásahy. Chemické a potravinové otravy, nezdravá strava, špatná životospráva, podvýživa. Radiace ničící DNA a buňky, podzemní proudy. Vývojové vady a poruchy.

GNM se týká všech tzv. „samostatně“ vznikajících onemocnění.

První přírodní zákon

Železný zákon rakoviny: „emocionálně-duševní konflikt je spouštěčem onemocnění“ má 3 kritéria:

1. kritérium

Každý rozumný biologický zvláštní program (nemoc) vzniká tzv. DHS (Dirk Hamerovým syndromem), tj. **velmi těžkým, vysoce akutním – dramatickým a izolovaným konfliktně-prožitkovým šokem** – současně na třech úrovních: v psychice, v mozku, na orgánu.

DHS je něčím, co přijde jako **blesk z čistého nebe**, úplně nečekaně, člověka to přistihne nepřipraveného a vyvolává to v něm odpor, nedokáže to přijmout. Tato událost má izolativní charakter – jedinec se o tom bojí mluvit nebo ve své blízkosti nemá nikoho, komu by se svěřil.

Příklady můžeme hledat mezi „těžkými“ konflikty (úmrtí blízké osoby, ztráta zaměstnání, nepřiznané dědictví) až po rádobý konflikty „lehké“ (strach, že nezvládnou přednést na poradě připravenou prezentaci, obava, že na podzim opět chytne chřipku). Vlastní prožitek konfliktu není nikdy objektivní a nedá se odvodit z události. Jedná se naopak o vysoce subjektivní záležitost.

Na ztrátu zaměstnání může Veronika reagovat „konfliktem sousta“ – obavou, že

nebude mít z čeho zaplatit hypotéku. Josefa se na biologické rovině může dotknout téma sebeúcty, neboť má pocit, že již není nejmladší, a že jej jiní zaměstnavatelé nebudou chtít. Manažer Martin může vnímat, že se ztrátou svých podřízených přišel o svůj revír. Zatímco Pavlíně se uleví a bude šťastná, neboť o změně zaměstnání už nějaký ten pátek uvažovala a její nadřízení tak vlastně situaci vyřešili za ni.

2. kritérium

Biologický konflikt určuje v momentu vzniku DHS i lokalizaci onemocnění v mozku (tzv. Hamerovo ohnisko viditelné na CT mozku) a umístění na orgánu jako rakoviny nebo rakovinného ekvivalentu. Tedy v momentu tohoto DHS se nastartuje zvláštní program prakticky synchronně: v psychice, v mozku a na orgánu. Ke každému konfliktu tedy patří určité dění v orgánu a zcela určité relé v mozku.

Obsah konfliktu vyplyne asociativně, tj. prostřednictvím nesvévolného přiřazení myšlenek a většinou mimo filtr našeho rozumu. Člověk si myslí, že myslí, ale ve skutečnosti konflikt již udeřil rychlostí vteřiny, než jsme začali myslet.

3. kritérium

Průběh smysluplného biologického zvláštního programu (onemocnění) na všech třech úrovních, je synchronní!

- Je-li konflikt silnější, je pak taky např. rakovina orgánu větší.
- Zeslabí-li se konflikt, zeslabí se průběh i na všech třech rovinách.
- Vyřeší-li se konflikt, pak nastává vyřešení i na třech rovinách: v psychice, v mozku a na orgánu.

Zeptáme-li se pacienta na jeho konflikt, pak máme psychologickou rovinu. Uděláme-li počítačový program mozku, získáváme rovinu mozku. Revizí orgánu odhalíme konkrétní onemocnění (ochrnutí, neurodermitis, diabetes atd.).

Kromě výše uvedených kritérií, poukazuje praxe také na další skutečnosti:

- Okamžik biologického konfliktu si lidé mnohdy nepamatují, kvůli mechanismu potlačení negativních zážitků, který se evolučně vyvinul jako naše ochrana před přímou konfrontací s negativní událostí.
- Při vzniku onemocnění sehrávají svoji roli také dlouhodobě potlačované emoce. Ve většině případů biologickému konfliktu předchází série psychologických konfliktů, které připravují živnou půdu pro fyzické onemocnění.

Druhý přírodní zákon

Zákonitost dvoufázovosti onemocnění: Každá nemoc je složena ze dvou částí

(jestliže dojde k vyřešení spouštěcího konfliktu).

Každý jedinec je v průběhu dne vystaven střídání tzv. **sympatikotónní** (aktivní činnost těla a tělesných orgánů v průběhu dne) a **vagotónní** (uklidňující účinky, zpomalování a uvolňování těla v noci) **fáze**.

Rovnováha jedince je vychýlena v okamžiku zmiňovaného DHS, kdy nastává první fáze, tj. konflikt aktivní – studená – sympatikotonická fáze onemocnění.

Člověk na danou událost nebo konflikt neustále myslí, nemůže kvůli tomu spát (zejména ve druhé polovině noci), přestává mít chuť k jídlu, ztrácí hmotnost, má studené končetiny, stažené cévy, rozšířené zorničky. Jedinec je hyperaktivní, aby byl schopen konflikt vyřešit. Dochází ke zvýšení sympatikotonických parametrů – thyroxinu, ACTH, kortizolu a adrenalinu. V mozku a na orgánu se vytváří terčové konfigurace tzv. Hamerova ohniska. Dochází k tvorbě a růstu nádorů na orgánech, které jsou řízené mozkovým kmenem a mozečkem, zatímco na orgánech řízených bílou hmotou velkého mozku a kortexem pozorujeme tvorbu vředů a nekrózy, částečné ochrnutí, snížení a zastavení tělesných funkcí.

Představte si, že vám partner po desetiletém soužití, které vnímáte jako vcelku pohodové, z ničeho nic oznámí, že to všechno stálo za houbu, že se chce rozvést a že se v příštím týdnu stěhuje. Pokud daná událost přišla jako blesk z čistého nebe a vy ji vnímáte jako velmi těžký, vysoce akutní, dramatický a izolovaný konfliktně-prožitkový šok, pak právě v tomto momentu vám tělo nabízí biologickou pomoc. Tím, že na událost musíte stále myslet, nemůžete kvůli ní spát, nemáte chuť k jídlu, máte studené končetiny, stažené cévy a rozšířené zorničky, vám biologie nabízí prostor a energetickou kapacitu k vyřešení situace.

Konflikt-aktivní fáze má svůj hluboký smysl v mobilizaci sil k vyřešení konfliktu. Její umělé potlačení většinou končí chronickými onemocněními jedince, který je uměle paralyzovaný a zbavený tak možnosti aktivně pracovat na odstranění svého konfliktu.

Druhá fáze – horká – vagotonická – se nazývá léčebnou, hojivou nebo také postkonfliktní fází. Dělíme ji na tři části: fázi s otokem, epileptickou (epileptoidní) krizi a fázi ústupu otoků a zjizvení.

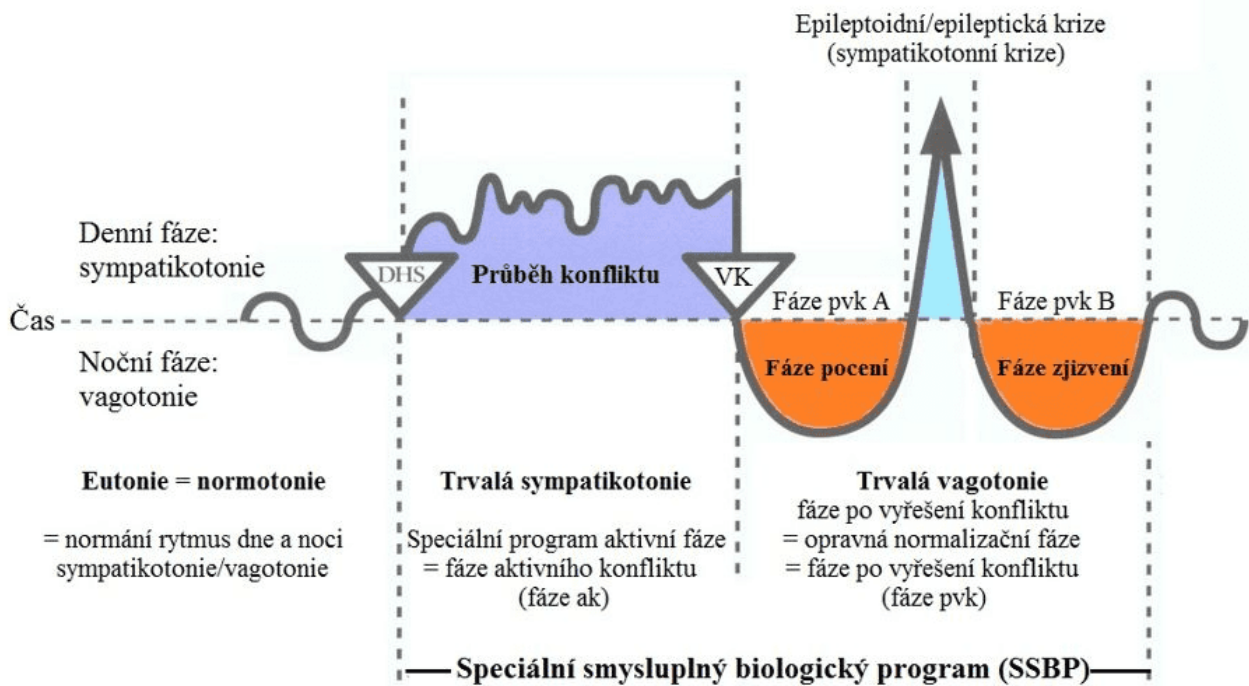
Příkladem hojivé fáze mohou být onemocnění ve chvíli, kdy odjedete na dovolenou a předtím jste např. v práci prožívali biologický konflikt. Najednou máte týden od všeho pokoj. Nemusíte se stresovat nevyřízenými emaily a termíny, které na vás tlačí. Jen uvolnění, čistá hlava. A hle. Tělo se pouští do své reparace: objevuje se únava, zvýšená teplota, bolesti hlavy a zánětlivé procesy.

- **První polovina s otokem** nastává po vyřešení biologického konfliktu. Nutkavé myšlenky ustaly, přichází úleva a pocit pohody. V těle startuje vagotonie. Pacient má teplé končetiny, klesá mu krevní tlak, přichází chuť k jídlu, jedinec nabývá na váze. Na mozku i orgánu jsou patrné otoky Hamerových ohnisek. Velké otoky na mozku jsou konvenční medicínou nazývány jako „mozkové nádory“. Sympatikotonické parametry: thyroxin,

ACTH, kortizol a adrenalin klesají pod normál. Na úrovni orgánů mozkového kmene a mozečku dochází k odbourávání nádorů za pomoci mikroorganismů, u orgánů řízených bílou hmotou velkého mozku a kortexem se zastavuje tvorba vředů a začíná znovuvýstavba narušených tkání za pomoci mikroorganismů (bakterií, hub), resp. tělu vlastních bílkovin (které konvenční medicína nazývá „viry“).

- Pro **epileptickou krizi**, která přichází uprostřed léčebné fáze je typický dočasný návrat jedince na všech úrovních do konflikt-aktivní fáze. Tzv. „chladné dny“ bývají někdy s třasavkou a zúžením periferních krevních cév. V tuto chvíli je opuch Hamerova ohniska v mozku největší a tlačí na okolní řídicí centra, což způsobuje nepříjemné průvodní znaky: bolesti hlavy, migrénu, zvracení, ztrátu vědomí, průjmy, poruchy paměti atd. Následně dochází k odbourání nadbytečné tekutiny v mozku i na těle díky zvýšenému močení.
- Pro **druhou polovinu hojivé fáze je typický ústup otoků**, nutkavé přemýšlení je pryč, pacient opět cítí úlevu a pohodu. Znovu pokračuje vagotonie – jedinec má teplé končetiny, rozšířené krevní cévy, dobrou chuť k jídlu, dobrý metabolismus, dochází k poklesu krevního tlaku. Navíc pokračuje zvýšené vylučování moči, které začalo během epileptické (epileptoidní) krize. Pomalu se rozpouštějí kruhové otoky kolem Hamerova ohniska v mozku, ustupují taky otoky orgánů. Pomalu klesají sympatikotonické parametry – thyroxin, ACTH, kortizol a adrenalin. U příčně pruhovaného svalstva dochází k obnově svalové funkce. Na místě původního nádoru, nekrózy nebo vředu se tvoří restitující jizva.

Intenzita a trvání aktivního konfliktu je směrodatná pro délku léčebné fáze, která je do značné míry totožná, čímž se léčení pod taktovkou Germánské nové medicíny stává přesně vypočitatelné.

Kromě standardního průběhu onemocnění založeného na vyřešení konfliktu a dvoufázovosti, může dojít i k jiným variantám. **Trvalá konflikt-aktivní fáze** může vést k vysílení, předčasnému stárnutí, úbytku životní energie, vyčerpání a smrti. **Neustále se opakující konflikt-aktivní fáze** onemocnění způsobená opětovným objevením se spouštěcího konfliktu po ukončení hojivé fáze vyvolává onemocnění jako alergie, vředy, záchvaty. **Vracející se konflikt-aktivní fáze** onemocnění v hojivé fázi onemocnění způsobuje to, že je léčebná fáze narušena, dochází k nedokonalému odbourání nádoru mikroorganismy, orgánové destrukci a příliš dlouhé hojivé fázi.

Dodatečnými aspekty, okolnostmi, které jsou v okamžiku konfliktu připojené jsou tzv. **DHS koleje**. Aniž by si toho byl vědom, v momentu DHS si jedinec všimne i doprovodných znaků, např. tónu hlasu, zvuku, pocitu, barvy, chuti apod. Pokud se jedinec – člověk (i zvíře) později dostane na tuto kolej, může se mu celé onemocnění vrátit na základě tohoto průvodního znaku. DHS koleje jsou výstražným systémem organismu. Například alergie jsou varováním ve smyslu: „Pozor, při jedné takové situaci se ti přihodilo DHS, buď opatrný, aby Tě to nezastihlo nepřipraveného!“

Třetí přírodní zákon

Ontogeneticky (ontogeneze je biologický vývoj jedince od momentu početí) **závislý systém rozumných biologických zvláštních programů rakoviny a rakovinových ekvivalentů.**

Tělo člověka se v těle matky vyvíjí ze tří původních zárodečných listů: **entodermu, mezodermu a ektodermu**. Z nich se vyvíjejí všechny orgány.

- Orgány vznikající z **entodermu** a část orgánů vznikajících z **mezodermu**

tvorí v konflikt-aktivní fázi výrůstky, nádory, zvětšují se. Zatímco orgány vznikající z ektodermu a část vznikajících z mezodermu v konflikt-aktivní fázi zmenšují svoji substanci, vznikají díry, orgány se jakoby zmenšují nebo se snižuje jejich funkčnost.

- V léčebné fázi a v prvním případě se za pomoci zánětů vytvořené výrůstky a nádory odbourávají a pomáhají při tom bakterie. Ve druhém případě se tkáň „rekonstruuje“, vzniká nové. K tomu pomáhají bakterie, tělu vlastní mechanismy využívající bílkoviny (což konvenční medicína nazývá jako „viry“).

Příslušnost orgánu k danému zárodečnému plátku předurčuje jeho citlivost na určitý typ konfliktu a průběh onemocnění.

Mozek nereaguje na každý konflikt, ale jen na tzv. **biologický konflikt** ohrožující přežití jedince. Základní typologie konfliktů:

- **Sousto** (orgány entodermu): „Tak toto tedy nestrávím. Nejsem dost rychlý, abych si zajistil sousto. Sousto se mi zaseklo.“
- **Obrana** (část orgánů mezodermu): „Urazili mě, poškodili mě, zaútočili na mě, pošpinili mě, ponížili mě.“
- **Sebeúcta** (část orgánů mezodermu): „Nejsem dost dobrý. Nejsem manuálně zručný. Cítím se být v okovech.“
- **Soužití a odloučení** (orgány ektodermu): Témata odloučení, odpojení, ztráta kontaktu, popř. úmysl kontakt navázat, revírně-genitální konflikty, pohyb, přesun, motorika.

Malá Klárka se od začátku prosince těšila na Ježíška. Napsala mu dopis a čekala, že jí donese vytouženou panenku. Každé ráno si přála, aby už svoji novou hračku mohla česat a převlékat. Na biologické rovině prožívala konflikt: „Ráda bych už tu panenku měla. Mám ji slíbenou a pořád se to natahuje.“ V konflikt-aktivní fázi docházelo ke zvýšené tvorbě slin, aby své „sousto“ mohla lépe obalit... Konečně tady byl Štědrý den a s ním i vytoužená panenka. Klárka byla nejšťastnější holčičkou na světě. Dívka se panenky dočkala a její biologický konflikt byl rozváznán. Ještě ten večer ji začalo bolet v krku. Na druhý den paní doktorka zjistila, že má Klárka angínu.

V GNM je důležitá také **pravo/levo rukost**. Odkazuje na fakt, do které mozkové hemisféry dopadne Hamerovo ohnisko a na kterém orgánu dojde k chorobné změně.

U orgánů **entodermu** nemá biologická lateralita význam. Tzv. „přicházející sousto“ se projeví na pravé straně orgánu, „odcházející sousto“ pak na levé straně orgánu.

U orgánů **mezodermu** určuje biologická lateralita vztah (partner, kolega, známý, hierarchická rovnocennost), resp. péči (matka, dítě, hierarchický vztah). Takže má-li pravák (žena i muž) biologickou změnu na orgánu vpravo, znamená to, že biologický konflikt souvisí se vztahem k partnerovi nebo někomu, koho vnímáme rovnocenně. Mozkové ohnisko bude v levé hemisféře.

Pravák (žena i muž) s biologickou změnou na levé straně orgánu odkazuje na biologický konflikt, který souvisí se vztahem péče: matka – dítě, předchůdce – potomek. Ohnisko pak najdeme v pravé hemisféře. U leváka (muže i ženy) platí pravidla naopak.

V rámci **ektodermu** u vztahového konfliktu platí jen pravidlo pravo-levorukosti uvedené výše, zatímco u revírně-genitálního konfliktu nás bude zajímat kromě pohlaví i hormonální stav jedince. Dominance ruky pak rozhoduje o časovém pořadí dopadu Hamerových ohnisek. Přesné umístění na orgánu určuje emocionální zabarvení konfliktu a jeho biologický smysl.

Čtvrtý přírodní zákon

Ontogeneticky propojený systém mikrobů.

Uvědomíme-li si dvoufázovost onemocnění, zjistíme, že (tradiční medicínou nazývané jako „zhoubné a ničivé“) **houby a bakterie a také bílkoviny** (konvenční medicínou pojmenované jako „viry“) **bez výjimky nastupují a výhradně se aktivizují až v postkonfliktní vagotónní fázi.** Některé z mikrobů (houby, TBC bakterie) se sice začínají množit už v konflikt-aktivní fázi, aby jich byl dostatek na „odbourávací“ aktivitu, ale do práce se pouští až po vyřešení konfliktu. Spouštěčem pro jejich činnost je povel mozku.

Mikroorganismy jsou našimi symbionty – pomocníky, které potřebujeme na optimální odbourání nádoru a regeneraci. Po ukončení hojivé fáze jsou imunitním systémem vypínané. Objevení se mikrobů není defektem imunitního systému nebo zákeřnou infekcí, naopak i ony mají svůj biologický smysl.

Nedostatek mikroorganismů z důvodu nadměrné hygieny, neuvážené vakcinace, ničících protiinfekčních postupů, zatížení organismu těžkými kovy a trvalým stresem, může mít nedozírné následky: trvalá hyperfunkce štítné žlázy, neodbourání střevního polypu apod.

Zajímá Vás problematika tzv. virů hlouběji? Podívejte se na tyto odkazy:

- [GNM: Takzvané „viry“, které způsobují nemoci, nejsou vědecky prokázány.](#)
- [Viry z pohledu Germánské nové medicíny.](#)
- [„Viry“ – články na stránkách symbiozazivota.cz.](#)
- [Kniha: „Virová mánie“.](#)

Pátý přírodní zákon

Podstata GNM: Zákon o porozumění každému onemocnění jako součásti historicky vývojově pochopitelných rozumných zvláštních programů přírody.

V přírodě neexistuje nic, co by nemělo smysl. Onemocnění je programem přírody v zájmu zachování rodu, je to smysluplná reakce těla na konkrétní konfliktní situaci.

Díky 5. přírodnímu zákonu se dostáváme do pozice vědomého ředitele našich

biologických procesů a poznáváme skutečnosti, jak onemocnění probíhá, a ve které fázi nám matka příroda zabezpečila svoje řešení konfliktu, který jsme utrpěli.

Léčení versus vyléčení

Vyléčit kohokoliv z vnějšku je prakticky nemožné. K vyléčení může dojít jedině z nitra jedince, a to duševním uklidněním, odpoutáním se od spouštěče konfliktu, resp. praktickým vyřešením situace, která konflikt způsobuje.

Odstraňování symptomů člověka nevyлéčí, neboť při tom nedochází k odstranění, uvolnění spouštěcího konfliktu. Tato skutečnost samozřejmě není v rozporu s postupy akademické medicíny při život zachraňujících zásazích. Funkční jsou také akutní operace zamezující komplikacím a biologicky rozumné užívání některých alopatických prostředků.

GNM doporučuje co nejrealističtější vyřešení konfliktu a vyhýbání se chemickým zásahům na zmírnění stresu, který je jen průvodním znakem DHS.

Optikou Germánské nové medicíny:

- Onemocnění má svůj smysl.
- Pacient je jediný, kdo dokáže daný konfliktní stav uvolnit – člověk získává na suverenitě.
- Většina nákladných terapií je zbytečná, častokrát nebezpečná a „nicneřešící“.
- Výjimkou jsou akutní život zachraňující operace zamezující komplikacím a biologicky rozumné užívání některých alopatických prostředků.
- Dochází ke změně pravidel hry: převzetí zodpovědnosti za sebe a své zdraví místo pozice oběti. Člověk se stává skutečným tvůrcem.
- Jediný způsob, jak člověku pomoci, je VZDĚLÁVAT HO a provázet ho tak na cestě k uvědomělosti.
- Největší výzvou je pozastavení šíření paniky, pohádek o zhoubnosti, nezhoubnosti a metastázách, rozumná míra zásahů do těla člověka, důraz na prevenci, a především zjišťování příčin chorobné změny, a nejen začarovaný kruh potlačování symptomů.

Když budeš klást životu správné otázky, zůstaneš pokorný a budeš mu projevovat úctu, dostaneš na ně odpovědi.

učitel Stefana Lanky

Jaká je tedy účinná prevence onemocnění?

1. **Konstruktivní ventilace emocí.**
2. **Schopnost přijímat změny.**
3. **Otevřenost vnímat životní události jako zdroj vlastního růstu.**
4. **Uvědomování si vlastních potřeb a jejich uspokojování.**

5. Sdílení problému s ostatními, jeho písemná formulace.
6. Hledání příčin svých symptomů a jejich brzké řešení.
7. Orientace na ŘEŠENÍ místo na problém. PROAKTIVNÍ přístup místo reaktivního.
8. Relaxace, změna, harmonizace vztahů, empatie, odvaha, porozumění.
9. Poznání vlastních slabých stránek a práce na nich.
10. Emocionální konflikt není třeba ventilovat, jestliže ho pochopíme.

Definice šílenství je dělat věci stále stejným způsobem a očekávat při tom odlišný výsledek. A. Einstein

Použitá a doporučená literatura

- Bartoš, V.: Symbióza života. [online]. 2023 [cit. 2023-04-23]. Dostupné z: < [Symbióza života](#) >.
- Hamer, R. G.: El testamento de una Nueva Medicina. Parte I. Parte II. Las 5 leyes biológicas de la naturaleza – Fundamento de toda la medicina. Spain, Amici di Dirk, 1998.
- Hamer, R. G.: Scientific Chart of German New Medicine. Spain, Amici di Dirk, 2000.
- Hamer, R. G.: Summary of the New Medicine. Spain, Amici di Dirk, 2000.
- Jürgenson, J.: Věda bez skrupulí. EarthSaveCZ, 2009.
- Kronlob, L. P.: The New Medicine: Understanding Cancer and Other Biological Programs, Edition Esoterick, 2013.
- Kuhn, T. S.: Struktura vědeckých revolucí. Oikoymenh, 1997.
- Markolin, C.: The science of German New Medicine. [online]. 2004 [cit. 2017-11-26]. Dostupné z: <<http://www.learninggnm.com/>>.
- McCumiskey, J.: The Ultimate Conspiracy – The Biomedical Paradigm. New Generation Publishing, 2012.
- Nagy, F.: Ako poraziť rakovinu už nie je tajomstvo. ANTRE, 2013.
- Nagy, F.: Integrálna zdravoveda. [online]. 2023 [cit. 2023-04-23]. Dostupné z: <<https://www.integralnazdravoveda.sk/>>.
- Nagy, F.: Seznámení s novou medicínou. Paprsky, 2012.
- Nagy, F.: Zdravoveda v novom svetle. Skripta ke vzdělávacímu kurzu, 2009.

K tomuto článku jsme v rámci projektu „[Helena a Lena](#)“ natočily [podcast](#).

Podívejte se také na dokument „[Die 5 Biologischen Naturgesetze – Die Dokumentation](#)“ (můžete si zapnout slovenské titulky).
